

INEMOT, i'nnemot, prep. 1) Nära intill ett ställe, på denna sidan derom. *Följa någon i staden.* — 2) Nära intill en viss tid. *I årets slut. I slutet af förra året. Klockan är i tre. I den tiden, då . . . Han är i 16 år gammal.* — 3) Nära ett visst antal. *Arméén var i 20,000 man stark.* — Adv. i'nnemót. Omkring, ungefär. *Så der i, så i.*

INERTIE, inärrtsi', f. 3. (fys.) Kroppars oförmåga att af sig själva verka, eller deras egenskap att, utan yttre inverkan, förblifva i fortfarande tillstånd af rörelse eller hvila. Tröghetskraft. Vis inertie.

INFALL, n. 3. 1) Inbrott med härmakt i ett land. *Fiendligt i.* — 2) Plötsligt påkommen tanke, håg, lust att göra något. *Få ett i. Han fick det i-et att resa till Tyskland. Af ett lyckligt i. kom jag att titta dit.* — Syn. Hugskott. — 3) Plötslig yttring af en persons vilja, som saknar all rimlig anledning. *Hon har ibland bra besynnerliga i. Han har sina i.* — Syn. Nyck, Kapris. — 4) Kort och snabb yttrande. *Han är full af i. Bitande, stickande. lustiga, gwicka i. Hafva lyckliga i.* — Syn. Infälle, Gwickhet, Bon mot.

INFALLA, v. n. 3. (böjes som *Falla*) 1) Göra fiendligt inbrott i ett land. *I i ett land.* Syn. Inbryta. — 2) Sammanträffa, råka ihop. I denna bem. föga brukligt. — 3) Komma, blifva, inträffa på viss dag, tid. *Påsk i-ller i är på den och den dagen. Min namnsdag i-ller den 10:de. Mönstringen i-ller på den 6:te.* — Syn. Inträffa. — 4) Plötsligt komma, inbryta, överraska. *Natten i-ller.* — 5) Hastigt svara eller afbryta i samtal. *Nej, inföll hon, jag kan ej tro det.* — För bem. 1 o. 3 brukas äfv. *Falla i'n.* — *Infallande*, n. 4 (för bem. 1, 2, 3 o. 4).

INFALLEN, a. 2. neutr. — et. (egentl. part. pret. af *Infalla*) Mager. *I-lina kinder. I-et ansigte.*

INFALLIBEL, --i'b'l, a. 2. Ofelbar.

INFALLIBILITET, -----ét, f. 3. Ofelbarhet.

INFALSA, v. a. 1. Genom falsning infoga. — Äfv. *Falsa i'n.* — *Infalsande*, n. 4. o. *Infalsning*, f. 2.

INFAM, innfam, a. 2. (lat. *Infamis*) 1) Vanhederlig, skändlig, skamlig, nedrig, gemen. — 2) Otäck, usel, dålig.

INFAMERA, v. a. 1. Illa berykta, förklena ens goda namn och rykte.

INFAMI, --mi', f. 3. 1) Skändlighet, nedrighet. — 2) Skändlig, nedrig, gemen gerning. — 3) Ärerörigt tal eller tillmäle.

INFANT, innfänt, m. 3. (spanska ordet *Infante*, af lat. *Infans*) Prins af kungliga huset i Spanien och Portugal (med undantag af kronprinsen).

INFANTERI, innfanteri', n. 3. Fotsolk. — Tros härleda sig ifrån det fornordiska *Fant*, tjänare, knekt, hvaraf äfv. *Drabant*.

INFANTERIST, ---i'sst, m. 3. Soldat till fots, fotknekt.

INFANTINNA, ff. 1. Prinsessa af kungliga huset i Spanien och Portugal.

INFART, innfärt, c. 3. 1) Handlingen, då man far in; äfv. ett tings rörelse, då det far in på något ställe. — 2) Öppning, der man far in till något ställe.

INFATTA, v. a. 1. Sätta, innesluta inom kant, ram, list af trä, sten, guld, silver, o. s. v. *I i ram. I i guld. I i juveler.*

INFATTANDE, n. 4. Handlingen, hvarigenom något infattas.

INFATTNING, f. 2. 1) Se *Infattande*. — 2) Det, hvari något blifvit infattadt. *En i. af guld. Taga en sten ur dess i.*

INFILA, v. a. 1. Genom flingning göra något slags fördjupning i en sak. *I en skära i en knif.* — Äfv. *Fila i'n.* — *Infilande*, n. 4. o. *Infilning*, f. 2.

INFERNALISK, a. 2. 1) Underjordisk. — 2) Helvetisk, afgrunds-.

INFICIERA, v. a. 1. Förpesta; smitta. — *Inficierande*, n. 4.

INFINIT, innfini't, a. 1. Oändlig, obegränsad. **INFINITESIMAL-RÄKNING**, -----ålräkning, f. 2. Benämning på det slags räkningssätt, hvars uppgift är att upplösa oändligt små storheter. Gemensam benämning på Differential- och Integral-räkning.

INFINITIV, ---i'v, m. 3. (gram.) Det modus af verber, som utmärker blotta handlingen, utan att bestämma person eller nummer.

INFINITUM, innfini'tumm. (lat.) *In i*, ända i oändlighet.

FINNNA SIG, v. r. 3. (böjes som *Finna*) Begifva sig och ankomma till person eller ort. Brukas mest, då fråga är om föregångens kallelse, bjudning, eller om affärer, o. d. *I sig hos någon. I sig på utsatt ort och ställe. Han var kallad, bjuden, men infann sig ej. En polis-kommissarie infann sig hos honom, med begäran att . . .* — Syn. Se *Komma*.

IN FLAGRANTI, i'nn flagranti. (lat.) På bar gerning.

INFLAMMATION, ---tschón, f. 3. (med.) Öfverdrifven, onaturlig hetta i någon kroppsdel.

INFLAMMATORISK, a. 2. (med.) Som verkar inflammation.

INFLAMMERA, v. a. 1. (med.) Verka inflammation i en kroppsdel.

INFLEXION, innfläckschón, f. 3. Se *Diffraction*.

INFLYCKA, v. a. 1. Införa något i texten af bok, skrift, emellan ord eller meningar.

INFLUENZA, innflu'ënza, f. 1. (ital.) Epidemisk och smittsam katarrhalfeber af egendomlig art.

INFLYTA, v. n. 3. (böjes som *Flyta*) 1) Flyta till det inre af ett rum, ställe. *Vatnet i-ter i en quarnränna.* — 2) (fig.) a) Säges om penningar, medel, som inbetalas. *Sedan årets början hafva 1000 Rdr i-stutit i kassan.* — b) Införas i en skrift, tidning. *I Nr 6 af Dagbladet har instutit en artikel, som . . . Låta något i. i en skrift.* — c) (mindre ofta) Hafva inflytande. *Sådana afseenden böra ej i. på vårt handlingssätt.* — Äfv. *Flyta i'n* för bem. 1 o. 2, a, mindre ofta för bem. 2, b.

INFLYTANDE, n. 4. 1) Händelsen, att något inflyter (i bem. 1 o. 2, a, b.). — 2) (fig.) a) Förmågan att utverka, genomdrifva, hvad man önskar, grundad på det förtroende, man åtnjuter, det anseende, hvari man står hos en eller flera personer. *Åga mycket i. vid hofvet. Hafva stort i. hos någon.* — b) Se *Inflytelse*, 1.

INFLYTELSE, f. 3. 1) Verkan, inverkan (på person eller sak). *Sådana afseenden utöfva i. gen i. på honom, på hans handlingssätt.* — 2) Se *Inflytande*, 2, a.

INFLYTTA, v. a. 1. Flytta någon till det inre af ett rum, ett ställe, en ort. — V. n. Flytta in i ny bostad, i ett annat land. — *Flytta i'n*